

СТРАТЕГИЯ
ЗА РАЗВИТИЕ НА СОЦИАЛНИТЕ
УСЛУГИ
НА ОБЩИНА ГЛАВИНИЦА

2007 – 2009

Приета с Решение № 354 от 25.01.2007г. на Общински съвет Главиница

Главиница

2007

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

I. Преглед на националната политика

II. Въведение

III. Обща характеристика, SWOT анализ и виждания за развитие на социалните услуги в Община Главиница:

- 1. Здравно-демографска характеристика**
- 2. Обща характеристика на предоставяните в момента социални услуги**
- 3. SWOT – анализ**
- 4. Виждания за развитие на социалните услуги**
- 5. Приоритети в социалната политика по предоставяне на социални услуги в Община Главиница**

IV. Цел, подцели, задачи и действия за реализиране на целите:

- 1. Основна цел на стратегията**
- 2. Подцели**
- 3. Задачи за реализиране на целите**
- 4. Действия за реализиране на задачите**

V. Рамка за реализиране политиката в социалната сфера

VI. Ресурси за финансиране

VII. Заключение

VIII. Използвана терминология

I. Преглед на националната политика

Създаването на Националната стратегия за равни възможности за хората с увреждания е в изпълнение на основните приоритети, заложи в Управленската програма на Правителството за периода 2001-2005 г. Стратегията предлага радикална промяна във философията на социалната защита и нов подход в политиката, насочена към подобряване на качеството на живота и социалното включване на хората с увреждания.

Хората с увреждания притежават същите права и отговорности, както всички останали хора. Въпреки това те са изправени пред по-широк кръг от пречки за постигане на равни възможности, независимост и пълна икономическа и социална интеграция. Ето защо Стратегията изцяло се основава на принципите за равните възможности на хората с увреждания, както и на забраната и предотвратяването на всяка форма на дискриминация, основана на увреждане. Проява на дискриминация е налице, когато при сходни или несъществено различни обстоятелства, към лицето с увреждания се отнасят или възнамеряват да се отнесат по по-неблагоприятен начин, отколкото към лице, което няма увреждания. Фактът, че лице с увреждания изисква по-специфична среда и/или услуга, притежава и използва помощни средства, бива придружено от преводач, четец или придружител, не може да бъде повод за дискриминация. Следва да се акцентира върху възможностите, а не върху ограниченията. Стратегията е насочена изцяло към интеграцията на хората с увреждания и приемането им като хора с равни права и с различни възможности.

Премахването на дискриминационните практики и установяването на отношения на равнопоставеност на хората с увреждания е най-важният принцип в този документ.

Стратегията е съобразена както с националния опит в тази област, така и с препоръките и практиките на Европейския съюз, Стандартните правила на Организацията на обединените нации за равнопоставеност и равни възможности за хората с увреждания, Конвенцията на ООН за правата на детето и други основополагащи международни документи.

Стратегията набелязва конкретни мерки за постигане на определените цели, като акцентира най-вече върху онези от тях, които отразяват промяната в политиката по отношение на хората с увреждания.

Обект на тази политика са децата и възрастните хора с увреждания, както и техните семейства.

Националната стратегия за равни възможности за хората с увреждания е политически документ, който определя пътя за съществена промяна на незадоволителното сегашно състояние на качеството на живота на хората с увреждания в България.

Стратегията е разработена с основното и активно участие на неправителствени организации на и за хора с увреждания,

Министерството на труда и социалната политика, Държавната агенция за закрила на детето, както и на други министерства и ведомства. Работният процес е координиран от Министерството на труда и социалната политика.

Стратегията очертава начина, по който безспорните права на хората с увреждания – на самоопределяне и пълноценно участие в живота на страната - да се впишат в реалностите на пазарната икономика. Стратегията трябва да насърчи създаването на такава среда, в която хората с увреждания ще могат да бъдат възможно най-независими, като в същото време се запази правото на социална помощ, адекватни социални услуги, интегрирано обучение и образование, подходяща работна среда и различни възможности за културни и спортни изяви. Стратегията осигурява равни възможности за участие на всички организации на и за хора с увреждания в решаването на проблемите.

Целта на Стратегията е да документира волята и готовността на българското общество в лицето на Правителството и на организирани общности на хората с увреждания да положат систематизирани усилия за повишаване качеството на живот на хората с увреждания в страната.

Стратегията очертава рамката на законодателните промени, които следва да бъдат предприети с цел хармонизиране на българското законодателство в областта на равните възможности на хората с увреждания с това на страните-членки на Европейския съюз.

В съответствие с международните стандарти и традиции Стратегията има за цел установяване на такова състояние в българското общество и в държавата, при което да бъдат съблюдавани следните принципи:

- Хората с увреждания да имат възможност да участват пълноценно и активно в обществения живот;
- Зачитането на правата и висшите интереси на децата с увреждания да бъде първостепенно съображение във всички действия;
- Хората с увреждания да бъдат подкрепяни в стремежа си да водят независим живот според собствените им разбирания и желания;
- Получавайки равни права, хората с увреждания носят и равни отговорности;
- Възникването на увреждане да бъде предотвратявано или да се осигури помощ за неговото преодоляване, с което да се избегнат евентуални усложнения или да се смекчат възможните последици;
- Всяка форма на дискриминация, основана на увреждане, е недопустима.
- Държавата да създава условия и да бъде гарант за спазването на тези принципи.

Създаването на предпоставки за пълноценно участие на хората с увреждания в икономическите, социалните и политическите процеси, като същевременно се зачита и техният личен избор, е неотменима част от общата политика на Правителството.

ПРОМЕНИ, КЪМ КОИТО Е НАСОЧЕНА СТРАТЕГИЯТА

- ❖ Промяна в разбирането за това, какво е “увреждане”. То се основава на идеята, че човекът с увреждане е човек, равностоен на всички останали, който има право и възможност за пълноценно участие в живота на обществото. Не индивидуалното увреждане, а липсата на ресурси в обществото поражда основните пречки на подобно участие. Това извежда на преден план необходимостта да бъде приспособена физическата и социалната среда.
- ❖ Промяна в нагласите на самите хора с увреждания така, че те да станат движеща сила на обществените процеси, да допринасят активно за изграждането на едно отворено гражданско общество.
- ❖ Хората с увреждания в България да получат възможност за постигане на личните си цели и за придобиване на повече увереност в собствените си способности чрез обучения, чрез насърчаване на позитивен подход и подкрепа на независимостта и лидерските им умения.
- ❖ Заобикалящата среда (физическа и институционална) да бъде достъпна за хората с увреждания, което ще е от полза за всички граждани. Това включва достъпен транспорт, достъпна битова, работна и учебна среда, достъпни публични места и обекти, достъп до информация, комуникации и услуги.
- ❖ Изравняване на възможностите, правата и задълженията на хората с увреждания с тези на всички останали граждани на България. Оказване на съдействие според индивидуалните им потребности, а не поради принадлежност към предварително обособена група.

АНАЛИЗ НА СЪСТОЯНИЕТО В МОМЕНТА И ОБОСНОВАВАНЕ НА НЕОБХОДИМОСТТА ОТ ПРОМЯНА НА ПОЛИТИКАТА ПО ОТНОШЕНИЕ НА ХОРАТА С УВРЕЖДЕНИЯ

Хората с увреждания в България са обект на нагласи и практики, наследени от миналото, когато повечето от тях са били изолирани, защитавани и обгрижвани от семействата си или от държавата.

По-голямата част от хората с увреждания и днес продължават да бъдат изолирани и неспособни да излязат извън домовете си както поради недостъпната околна среда, така и поради липсата на адекватни услуги за интеграция.

Недостатъчното развитие на алтернативни услуги и грижи за деца с увреждания и за подпомагане на техните семейства определя големия брой на децата, които се отглеждат в социални заведения в системата на различни министерства, в условия на изолация и при неподходящи материални условия. По данни от проучване на ДАЗД към 2001 г. броят на децата с умствени, психически, физически и сетивни увреждания,

настанени в институции, е 18 695, от които 11 776 са в институции на МОН, 5 440 – на МТСП и 1 479 – на МЗ.

Високата степен на институционализацията им води до силно ограничаване на възможностите за добро образование и включване в живота, което от своя страна, още повече влошава шансовете на хората с увреждания за реализация на трудовия пазар, както и за участие в социалния и културния живот на обществото.

Сериозен проблем е внушаваната представа, която много хора с увреждания имат за самите себе си. Често те се възприемат като пасивни получатели на социална помощ, което от своя страна се превръща в поредната пречка пред пълноправното им участие в обществения живот. На практика много от тях продължават да очакват от държавата помощи в пари и натура, необвързани с каквито и да било условия или с индивидуалните им потребности. Традиционно, десетки години помощта на държавата не се свързва с личната отговорност и с разбирането, че държавата предоставя помощ в краен случай, единствено на най-нуждаещите се и тази помощ е съобразена с потребностите и се дава за ограничен период от време. Това налага радикална промяна в отношението към хората с увреждания както на държавните институции и органите за местно самоуправление, така и на самите хора с увреждания и техните организации .

Изключително важна предпоставка за успешното реализиране на Стратегията са настроенията и нагласите в обществото по отношение на хората с увреждания. Все още те са доминирани от погрешни представи, съжаление, безразличие и негативизъм. Това обуславя необходимостта от провеждането на дългосрочни кампании за преодоляване на тези “субективни” бариери и за промяна на стереотипите в начина, по който се представят и възприемат увреждането и самите хора с увреждания. Много важно при този подход е хората с увреждания да се представят като носители на позитивни роли, като равнопоставени граждани в едно демократично общество. Кампанията за промяна на обществените нагласи трябва да протича успоредно с решаването на всички проблеми, свързани с уврежданията. Водеща страна в нея трябва да бъдат самите хора с увреждания и техните организации. Това е дълъг процес, за който е необходим съгласуван подход от страна на държавните институции, медиите и организациите на и за хора с увреждания. Ангажиментът на държавата е да осигури условия и финансов ресурс за нейното провеждане.

В областта на предлагането на социални услуги, насочени към социалното включване на хората с увреждания, съобразно техните желания и потребности, е необходимо да се извършат бързи промени.

Причините за неразвитостта на този сектор се коренят повече в липсата на традиции да се предлагат и ползват социални услуги, отколкото в липсата на финансови средства. Социално-икономическата ефективност на предоставяните услуги, главно в специализираните институции, е изключително ниска и може да бъде значително повишена

чрез прилагане на съвременни и утвърдени модели за работа. Социалните услуги водят до подобряване качеството на живот на хората с увреждания в по-висока степен, отколкото социалните помощи.

Законът за социално подпомагане (ЗСП), Законът за интеграция на хората с увреждания (ЗИХУ) и правилниците за тяхното прилагане определят реда, условията и организацията на социални услуги за хора с увреждания. Въпреки сравнително добрата уредба и поставеното начало на процеса на децентрализация и деинституционализация, все още преобладават услугите в специализираните институции (тип пансион). Услугите в общността не са достатъчно развити. Изключение от това правило представлява домашният социален патронаж, който е традиционна услуга за нашата страна, но е ограничена по дейности. Предлагащото на техническите помощни средства следва да бъде развито като социална услуга, която да включва психологична помощ и обучение на ползвателите.

Единствената алтернативна форма на грижа за деца с увреждания без откъсване от семейната среда в момента са дневните центрове, изградени от Министерството на здравеопазването към някои домове за медико-социални грижи, дневните домове за деца и младежи с умствени увреждания към Министерството на труда и социалната политика, специалните училища и детски градини в системата на Министерството на образованието и науката и дневните и рехабилитационни центрове, създадени от неправителствени организации. Дневните центрове са необходима, но недостатъчна стъпка по пътя към социална интеграция на децата и възрастните с увреждания. Те следва да се развиват за в бъдеще като центрове, предлагащи ресурс за подкрепа и интеграция.

Практическите модели на социални услуги са съпътствани от редица проблеми и несъвършенства:

- На национално ниво липсва качествен социален мениджмънт при предоставянето на социални услуги;
- Голяма част от социалните услуги имат пасивен характер, като не се прилага принципът “помощ за самопомощ”;
- Социалната работа с потребителите на услугите или липсва, или е ограничена до минимум, не се работи с родителите и близките, които не поемат отговорности за обслужването на техните близки;
- Не са създадени условия за развитието на пазар на социални услуги, в резултат на което клиенти с високи доходи се обслужват безплатно или срещу частично заплащане, както тези с ниски доходи и се нарушава социалната справедливост;
- Не се прилага принципът на разумната достатъчност за услуги, финансирани от публични средства;
- Доброволният труд липсва в областта на социалните услуги;
- Съществуват много случаи на нарушаване правата на ползвателите на услугите. Липсват обективно независими, обществени органи за контрол върху работата на социалните

- работници и съответните звена и структури (попечителски съвети или съвети на настояниците);
- Липсват национални стандарти за социални услуги. Липсват традиции и механизми за определяне на стойността и цената на услугите, което пречи на процеса на планиране;
 - Професионализмът в областта на социалните услуги е на незадоволително ниво, което се отразява негативно върху качеството и ефективността на социалните услуги;
 - Незадоволителна е социалната работа и социо-културната дейност в специализираните институции;
 - Материалните условия в голяма част от специализираните институции за хора с увреждания не отговарят на съвременните стандарти;
 - Налице е неравнопоставеност между различните доставчици на социални услуги – държавните и общинските, от една страна и неправителствените организации (НПО) и другите физически и юридически лица, от друга. Липсва целенасочена политика към пазара на социални услуги, предлагани от НПО, както и изразено сътрудничество;
 - Недостатъчна целенасоченост на политиката по отношение на стимулиране на организациите, предлагащи нови добри практики;
 - Не на последно място липсва официална статистика за броя, състава, движението и социално-икономическите характеристики за хората с увреждания, което също има негативен ефект в процеса на предоставяне на социални услуги.

Изключително тежко е положението в специализираните институции за хора с умствени и психически увреждания. Някои от законовите разпоредби и практики по отношение на хората с умствени увреждания са в пълно несъответствие със законодателството и практиката, възприети в Европейския съюз. Осигуряването на минимални грижи и липсата на индивидуално пространство в държавните и общинските социални институции, както и липсата на стимулираща среда за развитие, нарушава основни човешки права. Възможността, която се предлага на родителите, а именно да изоставят децата си по съответния законов ред и законовите клаузи, които откровено насърчават подобно поведение, придават рационален смисъл на съществуването на тези домове. Цялата нормативна уредба в тази сфера следва да се преразгледа и преработи в духа на Конвенцията на ООН за правата на детето и съответните европейски стандарти за равнопоставеност на хората с ментални увреждания.

СТРАТЕГИЧЕСКИ ЦЕЛИ

- Създаване на гаранции и стимули за равнопоставеност на хората с увреждания, ефективно упражняване на правото им на независим живот и социално включване.

- Създаване на гаранции и условия за социална интеграция на децата с увреждания, ефективно упражняване на правата им и подкрепа на техните семейства. Създаване на условия за пълноценно и качествено физическо, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие на децата с увреждания.

ОПЕРАТИВНИ ЦЕЛИ

- Повишаване степента на информираност на обществото за проблемите и възможностите на хората с увреждания и промяна в обществените нагласи спрямо тях;
- Създаване на необходимите правни и други условия за адаптиране на битовата, околната, институционалната и комуникационната среда към нуждите на хората с увреждания, повишаване на мобилността на хората с увреждания;
- Промяна на модела на грижа за деца с увреждания от настаняването им в специализирани институции към грижи в семейна среда;
- Гарантиран достъп до качествено образование за хората с увреждания;
- Осигуряване на комплексна медицинска и социална рехабилитация;
- Осигуряване на висококачествени технически помощни средства (ТПС) – продукт на нови технологии;
- Разширяване възможностите и стимулите за трудова заетост на хората с увреждания;
- Приоритетно развитие на социалните услуги с активен характер и на алтернативните форми на социални услуги за хората с увреждания в посока деинституционализация и подобряване условията за живот на настанените в специализираните институции. Осигуряване на преход от институционални грижи към услуги в общността чрез приоритетно развитие на алтернативни услуги и деинституционализация;
- Подобряване на материалните условия и качеството на живот в специализираните институции;
- Осигуряване на равни възможности за спорт, отдих, туризъм и участие в културния живот;

Регламентиране на ясен механизъм за постоянно наблюдение и контрол за спазването на правата на хората с увреждания и недопускане на дискриминация, основана на увреждане

II. Въведение

Стратегията за развитие на социалните услуги в Община Главиница е необходим документ, който да определи задачите и насочи усилията на местната власт, неправителствените организации и местната общност към разрешаване на нарастващите потребности на жителите на общината от социални услуги. Съобразена е с изискванията и нормативните документи, регламентиращи предоставянето на социални услуги, децентрализацията при управлението и финансирането им. Отчетени са приоритетите на Правителството в областта на социалната политика в частта – социални услуги, а именно:

- промяна на философията на предоставянето им - насочване към най-уязвимите групи: хора с увреждания, самотни родители, възрастни и деца застрашени от попадане в институции;
- преминаване към алтернативни форми на социални услуги, предоставяни в общността, съобразени с потребностите на хората в съответната община;
- раздържавяване на социалните услуги и разработване на единни държавни изисквания за предоставянето им;
- въвличане на партньори при предоставяне на социални услуги – общини, неправителствени организации и бизнеса с оглед подобряване социалната интеграция и качеството на живот на хората.

Стратегията е съобразена с Насоките за развитие на Община Главиница за периода до 2013 г., Стратегията за социално развитие на Община Главиница до 2007 г. и доразвива идеята за разширяване на вече съществуващите социални услуги, предоставяне на нови и подобряване достъпа до тях от всички жители на общината. Реализирането и ще доведе до подобряване адаптивността, качеството на живот, преодоляване на изолацията и мотивиране на потребителите, да се справят със социалната си неравнопоставеност и достойно да преборят икономическите затруднения на прехода.

Стратегията обхваща периода 2006-2009г. Реализирането на стратегията е непрекъснат процес, който се проследява чрез индикатори за мониторинг и измерване степента на постигане на целите. Тази стратегия ще послужи за основа при ежегодното разработване на годишните програми за развитие на социалните услуги до 2009 г. Очертава вижданията за развитие на общинските социални услуги през периода, консолидира намерения, възможности, действия и допринася за тяхната еднопосочност. Стратегията е инструмент за хармонизиране на местните законодателни инициативи с държавните изисквания и потребностите на жителите на общината от социални услуги.

Стратегията е структурирана е в четири основни части.

В първата част е представена здравно-демографска характеристика на общината, обща характеристика на сегашното състояние на предоставяните социални услуги и анализ на силните и

слаби страни на общината по отношение развитието на социалните услуги, възможностите и заплахите на средата, в която се осъществяват – т.е. SWOT анализ. Очертават се предизвикателствата, които ще определят бъдещите насоки за развитие и се описват вижданията за развитие на социалните услуги до 2009 г.

Във втората част са представени стратегическата цел с подцелите, формулирани са задачите, мерките и действията за реализиране на целите.

Третата част съдържа политическата рамка, детерминираща условията за развитие на социалните услуги и мисията на Община Главиница, като основен двигател на процесите по предоставянето им.

Последната, четвърта, част разглежда ресурсите за финансиране на стратегически планираните социални услуги и системата за мониторинг на изпълнението на стратегията.

III. Обща характеристика, SWOT анализ и виждания за развитие на социалните услуги в Община Главиница

1. Здравно-демографска характеристика

Демографски показатели:

Таблица 2. Население по настоящ адрес, възраст и пол по населени места на община Главиница към м. юли 2006 г.

Н.А нас.място	Всичко	Мъже	Жени	Под 7 год.	=7<13	=14 <17	=18 <58 жени	=18 <63 мъже	>59 жени	>64 мъже
<i>Бащино</i>	205	109	96	7	10	8	54	86	29	11
<i>Богданци</i>	694	340	354	60	73	54	183	203	76	45
<i>Вълкан</i>	404	193	211	18	30	26	126	128	43	33
<i>Главиница</i>	2102	1038	1064	115	148	112	601	698	273	155
<i>Дичево</i>	605	312	293	28	42	31	156	206	87	55
<i>Долно Ряхово</i>	422	220	202	32	23	15	99	131	69	53

<i>Зафирово</i>	1015	497	518	54	75	51	261	306	177	91
<i>Звенимир</i>	490	240	250	37	27	23	140	167	67	29
<i>Зебил</i>	760	387	373	31	64	48	231	259	82	45
<i>Зарица</i>	460	220	240	22	30	26	135	154	67	26
<i>Калугерене</i>	611	289	322	40	32	36	186	205	76	36
<i>Коларово</i>	442	222	220	23	24	25	103	133	81	53
<i>Косара</i>	218	109	109	10	11	10	61	77	32	17
<i>Листец</i>	626	311	315	34	65	41	190	214	53	29
<i>Малък Преславец</i>	350	168	182	24	19	4	46	81	115	61
<i>Ножарево</i>	641	325	316	59	52	41	174	214	67	34
<i>Осен</i>	152	79	73	0	0	5	16	41	54	36
<i>Падина</i>	444	223	221	33	39	28	128	158	41	17
<i>Подлес</i>	197	107	90	8	17	6	36	64	41	25
<i>Сокол</i>	399	186	213	8	20	10	76	96	122	67
<i>Стефан Караджа</i>	987	480	507	74	74	49	285	310	132	63
<i>Суходол</i>	780	396	384	43	76	42	217	251	94	57
<i>Черногор</i>	490	250	240	35	27	31	133	169	61	34
<i>Всичко за общината</i>	13494	6701	6793	795	978	722	3637	4351	1939	1072

Община Главиница към 24.07.2006 г. има население 13494 жители, в т.ч. 2102 /15.58 %/ живеят в града, а останалите 11392 в двадесет и две села на общината. Мъжете са 32.24% от населението. В пенсионна възраст е 22.31 % от населението на общината в т.ч. жени над 59 г. – 14.37%, мъже над 64 г. – 7.94% от населението.

Естественият прираст в Общината е с изключително високи отрицателни стойности. Този показател оформя стойностите си в най-голяма степен от протичащите процеси в селата на Общината, а именно застаряване на населението и миграцията.

Лица с увреждания:

Инвалидизираните лица в общината с над 50 % изгубена работоспособност са 1442. Общият брой инвалидизирани деца и младежи на територията на общината е 34.

Социално подпомагане:

Броят на подпомаганите лица и семейства от Дирекция "Социално подпомагане" - Главиница за периода Януари - октомври 2006г. е 510 в т.ч. подпомагани семейства на инвалиди 45.

Пазар на труда и трудова заетост:

Населението в трудоспособна възраст е 59,20% от жителите на Общината, като от жени са 26,95% и мъже 32,25%. Регистрираните безработни в Общината 1351 лица. По равнище на безработица Община Главиница е с едни от най-ниските стойности в областта – 20,56%.

Анализът на данните показва, че общината се характеризира със застаряващо население, съществена част от което е с инвалидизиращи заболявания и медико-социални проблеми. Налице е значителен брой деца и младежи със специфични социални и образователни потребности. Нивото на безработица и стремежът на населението за трудова реализация изисква обществено решаване на социални проблеми в семействата, свързани с отглеждане и възпитание на деца със специфични потребности и възрастни лица и инвалиди, които не могат сами да задоволяват ежедневните си потребности. Наличието на значителен брой социално подпомагани лица, предимно малцинствени групи, самотни възрастни с ниски доходи, обуславя необходимостта от разкриване на нови заведения за социални услуги с въвеждане на облекчения за тези категории лица.

2. Обща характеристика на предоставяните в момента социални услуги

Домашен социален патронаж

Най-всеобхватната услуга предоставяна на територията на общината е услугата Домашен социален патронаж. Капацитетът му е 150 места.

Обслужваните лица към м.ноември 2006 г. са 145 самотни възрастни хора, инвалиди и ветерани от единадесет населени места в Общината. Домашен Социален Патронаж е открит през 1988 година. До м.октомври 1992 година се помещава в сградата СУПЗ. От тази дата до момента извършва своята дейност в сградата на сватбен салон гр.Главиница. Административното ръководство е управител, домакин, медицинска сестра, калкулант, събирач на такси и шофьор. Услугите, които предлага са: доставка на храна по домовете, поддържане на личната и жилищната хигиена, закупуване на необходими предмети и медикаменти, съдействие при извършване на административни, правни, битови и други услуги. Проблем е остарялата и амортизирана материална база.

През 2003г. след промяна в Закона за социално подпомагане и преминаване на социалните услуги в управление на Кмета на общината, бяха постигнати значителни резултати в организацията на работа, управлението и качеството на услугите. Увеличи се броят на потребителите.

Социални услуги “личен асистент” и “социален асистент”

В рамките на Националната програма ”Асистенти на хора с увреждания” в Община Главиница през 2006г., чрез Дирекция “Социално подпомагане” са назначени 39 безработни лица на месечно социално подпомагане, които се грижат за свои близки-инвалиди. Ползватели на тази услуга са 39 лица. Това са лица с над 90 % инвалидност с чужда помощ. Близките им работят, като се грижат за тях в дома им и задоволяват техните ежедневни потребности. В проекта на Община Главиница по същата програма са назначени 38 продължително безработни лица като “социални асистенти”. Тази социална услуга включва: доставяне и/или приготвяне на храна, помощ при хранене; пазаруване – снабдяване на нуждаещите се с ежедневно необходимите продукти и лекарства; помощ за поддържане на лична хигиена – подпомагане при обличане, къпане, ресане, поставяне в инвалидна количка; помощ при вземането на лекарства, предписани от лекар, придружаване до личен лекар, при настаняване в болница и др.; извършване на плащания – за електричество, вода, местни и централни данъци и такси и др.; административна помощ – съдействие за изготвяне на необходимите документи за явяване на ТЕЛК, попълване и подаване на необходимите формуляри като данъчни декларации, молби за получаване на помощи от службите за социално подпомагане или до други административни звена и учреждения; съдействие при получаване на технически помощни средства; придружаване на хора извън домовете им – придружаване извън дома, до учебно заведение, на кино, театър, гости и др.; помощ в общуването и поддържането на социални контакти – организиране на развлечения и занимания в дома и извън него, четене на книги и вестници; предоставяне на лични помощници за деца с

увреждания, които да се грижат за отиването им на училище и заниманията им по домовете в извънучебно време.

Социално учебно - професионално заведение - СУПЗ

Училището е приемник на УПП"Труд" основано през 1971 година. През 1989 година е преименувано в Социално учебно - професионално заведение (СУПЗ) с нова структура и организация на дейността. Разположено е на площ от 60 дка на 3 км. от гр. Главиница в местността „Кофалджа“. Към момента в СУПЗ се обучават 122 деца по 8 специалности разпределени в 11 паралелки.

Дом за Обучение и Възпитание на Деца Лишени от Родителски Грижи – ДОВДЛРГ

Домът е основан през 1984 година. Намира се в центъра на село Малък Преславец. Модерна, монолитна сграда. Към момента в него се обучават 47 деца на възраст от 3 до 8 години. Капацитета на заведението е 56 деца.

3. SWOT – анализ

За да се определят потенциалът и възможностите за бъдещо развитие на общинската социална политика и в частност социалните услуги, е необходим анализ на силните и слаби страни на вътрешните фактори и възможностите и заплахите на външните фактори на средата, влияещи на това развитие.

Силни страни:

- наличие на политическа воля на ръководството на общината за развитие на социалните услуги в съзвучие с държавната социална политика и нейните приоритети;
- свободен общински сграден фонд от бивши детски градини, училища и свободни помещения в здравните служби в селата на общината;
- добра координация между институциите на държавната и местна власт при решаване на социални проблеми на населението;
- проучени потребности от социални услуги на населението;
- активност от страна на потребителите за разкриване на нови и разширяване на съществуващите социални услуги;
- наличие на кадри по специалностите: социални дейности, социална педагогика, логопедия, рехабилитация, психология, специална педагогика, които ще извършват социалните услуги;
- традиции при предоставянето на услугата Домашен социален патронаж в общината;

- изграден маршрут за общодостъпна среда;
- реализирани социални услуги чрез Националната програма “Асистенти на хора с увреждания” по компоненти “личен асистент” и “социален асистент”;
- изработена Стратегия за закрила на детето в Община Главиница за периода 2004-2007 г. от Дирекция “Социално подпомагане”- Главиница във връзка с изискванията на Закона за закрила на детето;

Слаби страни:

- непълен обхват на услугата Домашен социален патронаж на територията на цялата община;
- липса на обществена трапезария;
- липса на институции за социални услуги и дневни форми за социално обслужване на деца със специфични потребности, инвалиди и самотни възрастни, които не могат сами да задоволяват ежедневните си нужди;
- липса на подготвени кадри за работа с деца-жертва на насилие;
- значителен брой неработоспособни и възрастни жители на общината;
- ниски доходи на преобладаващата част от нуждаещите се от социални услуги;
- ограничени общински финансови ресурси за развитие на социалните услуги;
- разпокъсаност на населените места, ограничаваща ползвателите;
- липса на специализиран транспорт и неадаптиране на съществуващия обществен транспорт към потребностите на трудно подвижните жители на общината;
- наличие на “бариери” за трудно подвижните и незрящи лица в търговски обекти, заведения за обществено хранене и учреждения;
- липса на рехабилитационни услуги за инвалидите в общината;
- липса на указателни табели за паркиране на инвалидни автомобили в града;
- недостатъчен брой регистрирани в Агенция “Социално подпомагане” гр.София, доставчици на социални услуги, с които общината може да сключи договори.

Външните фактори, средата, в която функционира общината като обект на стратегическия анализ, се диференцират на възможности и заплахи.

Възможности:

- децентрализация и деинституционализация на социалните услуги в рамките на националната социална политика;
- изработени Национална стратегия за равни възможности на хората с увреждания, Национална стратегия за децата 2004-2006 г., Национален план за борба с бедността и социалната изолация-2004г., Наредба за критериите и стандартите за социални услуги за деца и други конкретни документи, регламентиращи насоките за развитие на социалните услуги;
- осигурено частично държавно финансиране на заведенията за социални услуги по стандарти и възможности за финансиране на дейностите чрез фондове на МТСП;
- приоритетите в социалната политика на Правителството съвпадат с вижданията за развитие на социалните услуги в Община Главиница;
- наличие на международни донорски програми за финансиране на дейности по предоставянето на социални услуги, както и възможности за развитие на социални дейности със средства от предприсъединителните фондове на ЕС в рамките на периода 2006-2009 г.;
- промени в Закона за народната просвета, свързани с интегрираното обучение на деца със специфични образователни потребности през следващата учебна година;
- благоприятни условия, които правят Община Главиница перспективна туристическа дестинация, което ще оживи допълнително икономиката и ще подобри социално-икономическия статус на населението;
- наличие на партньорски общини-побратимени градове, от които взаимстваме опит при осъществяване на социални и здравни услуги.

Заплахи: /барииери на външната среда за осъществяване на стратегията/

- зависимост на някои социалните услуги от централно бюджетно финансиране;
- дефицит в рамката на общинския бюджет /за 2006 г./;
- липса на собствени финансови средства за обезпечаване на заведенията за социални услуги и зависимост от външно финансиране - програми и проекти;
- чести промени в нормативната уредба и липса на единни национални критерии и стандарти за всички социални услуги.

Как допуснатите слабости могат да бъдат преодоленни и превърнати в нови възможности:

Липсата на институции за социални услуги в Община Главиница е създавала затруднения за настаняване на жители на общината при доказана необходимост в такива заведения, но от друга страна тези

форми на социално обслужване, постепенно в национален и световен мащаб се изместват от алтернативни форми, които не отделят лицата от тяхната семейна среда, а само предоставят професионални дневни грижи на нуждаещите се. Социалната интеграция на възрастните и инвалидите е възможна само със съвместните усилия на държавата, местната власт, НПО, специалистите и семейството, като незаменим фактор. Обществото възприема с известни предразсъдъци лицата, които се “отличават” от общоприетите норми. Това в голяма степен се дължи на непознаване на техните проблеми, изисквания и скрити възможности за развитие. Ето защо дневните центрове трябва да бъдат отворени за доброволци, които да контактуват с потребителите на социални услуги и да им отдадат според възможностите и интересите си време, да ги научат на специфични умения. Опитът на страните с дългогодишни традиции в социалната работа доказва колко важен и за двете страни е този интегративен подход в социалните услуги.

Преструктурирането на учебните заведения на територията на общината, както и реформата в здравеопазването, доведоха до освобождаване на общински сгради или части от тях - бивши детски градини, училища и селски здравни служби, които са подходящи за заведения за социални услуги.

Съпоставяйки силните и слаби страни на вътрешния потенциал на общината, както и възможностите и заплахите на външните фактори на средата, стигаме до извода, че състоянието на анализирания обект – Община Главиница, по отношение развитието на социалните услуги, е в благоприятна позиция с подчертани лостове за развитие, на фона на преобладаващи силни страни, възможности и преодолими рискове, ограничения и проблеми.

Този SWOT-анализ определя настоящата стратегия като агресивен тип.

4. Виждания за развитие на социалните услуги

Стратегическото очакване, желаното бъдещо състояние на Община Главиница е свързано с разширяване спектъра на предоставяните социални услуги в общността чрез:

1. Създаване на дневни форми за социални услуги за деца и възрастни; център за социална рехабилитация и интеграция и ресурсни центрове в училищата, в които интегрирано се обучават деца със специфични образователни потребности.
2. Разширяване обхвата на услугата Домашен социален патронаж във всички населени места в общината, предоставяне храна в празничните дни, диетична храна и диференцирано меню според финансовите възможности на потребителите.

Подобряване услугите в дома и непрекъснато развитие на ДСП като звено, чиито услуги обхващат най-голям брой потребители.

3. Продължаване на маршрута за изграждане на общодостъпна среда в гр. Главиница, изграждане на рампи и скосявания за безпрепятствен достъп до всички обществени институции, детски градини, училища, банки и др.
4. Предоставяне на допълнителни социални услуги и облекчения за определени групи от населението във връзка с борбата с бедността и социалната изолация.
5. Създаване на Единен център за социални услуги в който да бъдат разположени: рехабилитационен център, клуб на инвалида, дневен дом за възрастни, социо-консултантски център за граждани, местните структури на МТСП-Дирекция "Бюро по труда" и Дирекция "Социално подпомагане" и др. Чрез изграждането на този единен център ще се облекчи населението, тъй като почти всички социални институции и заведения за социални услуги ще са разположени компактно в една сграда.

5. Приоритети в социалната политика по предоставяне на социални услуги в Община Главиница

1. Грижи за възрастните жители на общината в неравностойно социално положение;
2. Предоставяне на социални услуги за деца и младежи със затруднения и специфични образователни потребности;
3. Грижи за инвалидизираните лица в общината;
4. Подпомагане на социално неравностойни групи от населението чрез въвеждане на социални облекчения и създаване на възможности за трудова реализация.

Идеята на общинското ръководство е чрез услугите на Домашния социален патронаж, да се задоволят потребностите на възрастните хора, както от храна така и от помощ в дома за осъществяване на обичайните си дейности. Визията е да се разшири обхвата на ДСП във всички населени места на общината. Да се извозва приготвената в кухнята на гр. Главиница храна или при наличие на по-голям брой потребители, разкриване на кухни-майки или филиали в свободни, подходящи за дейността общински помещения в селата. Такива могат да бъдат бивши училища, детски градини, здравни служби и т.н. Назначаване на специалист диетолог към ДСП, който да изготвя диетично меню /по предварителна заявка на потребителите/.

Предлагане на диференцирано меню според финансовите възможности по избор на лицата. При доказана необходимост доставяне на храна и в почивните и празнични дни за удобство на потребителите. Подобряване качеството на услугите в домовете чрез използване на технически средства за почистване и включване на доброволци от неправителствени организации. Съвместните дейности ще са свързани с поздравления по случай рождени дни, национални празници, други важни за тях събития, оказване на помощ при изготвяне на документи и попълване на формуляри с цел създаване на пълноценен контакт между обществените организации, институциите и възрастните потребители на услугата Домашен социален патронаж. Осъществяване на обществен контрол на качеството на социалните услуги, чрез Обществения съвет за социално подпомагане. Непрекъснато проследяване динамиката на потребностите чрез анкети. Обновяване на автомобилния парк към ДСП чрез участие с проекти в донорски програми и чрез общинския бюджет, като съфинансиране с цел снижаване на транспортните разходи за разнасяне на храната, които се включват в таксата на ДСП. Въвеждане на финансови облекчения на таксите, според възможностите на общинския бюджет, за някои категории потребители - ветерани от войните, членове на съюза на слепите, дружеството на инвалидите, лица с ниски доходи и др.

Стремежът е услугата ДСП да отговаря адекватно на разнообразните потребности и максимално да удовлетворява изискванията на ползвателите. Тя да бъде алтернатива на застрашените от попадане в институция самотни възрастни хора, особено в селата на общината.

При осигуряване на финансов ресурс е уместно изграждане на Дневен център за възрастни лица, в който те да могат да контактуват през деня, да им се осигури възможност за развлечения, интересни занимания свързани с изработване на сувенири, плетива, отглеждане на цветя и други според техните предпочитания. Тази модерна форма на социална услуга изключително много подобрява качеството на живот на възрастните и освобождава близките им от ангажимента да се грижат за тях по време на престоя им в дневния център.

По втория приоритет – предоставяне на социални услуги за деца и младежи със затруднения и специфични образователни потребности, визията е свързана с разкриване на следните заведения за социални услуги:

1. Център за социална рехабилитация и интеграция - с капацитет 35 места за нощуващи деца до 18 г. с физически затруднения и здрави деца. Предвижда се създаване на една дневна група за децата, които живеят в близост или могат ежедневно да бъдат извозвани до центъра; седмична група за деца от други населени места в общината, които ще

бъдат включени в дейностите от понеделник до петък и група за “временна грижа” за деца, които ще останат за социална рехабилитация до 3 месеца. Интеграцията между здравите и физически затруднените деца ще се осигури чрез включването им в съвместни дейности и занятия: приготвяне на храна, общуване с природата и събиране на плодовете и, изграждане на алпинеуми, еко пътеки, отглеждане на зеленчуци, възпитание в морални ценности и взаимопомощ. Рехабилитацията на децата е свързана със закалителни процедури - игри на открито, сух басейн с топки за обездвижените деца, слънчеви игри, туризъм и разходки на открито. Други предвидени дейности са: пеене, моделиране с глина, рисуване, тъкане, везане, плетене, празнично отбелязване на рождени дни и традиционни национални празници и чествания, организиране на детски театър и т.н.

2. Създаване на ресурсни центрове за подпомагане на децата със затруднения и специфични образователни потребности, които ще се обучават интегрирано в масовите класове.

В рамките на бъдещия Единен център за социални услуги, да се изгради клуб на инвалида, в който всички инвалидизирани лица ще получават информация за техните права и възможности за социална интеграция и социално подпомагане. Ще осъществяват контакти помежду си и ще организират дейности в техен общ интерес.

Друга съществена потребност на инвалидизираните лица в общината е изграждане на Рехабилитационен център. В него ще бъдат извършвани различни процедури на желаещите с цел подобряване на тяхното здравословно състояние, облекчаване на страданията им и подобряване на възможностите им за самостоятелен живот.

Необходимо е да се изградят още рампи и скосявания, да се продължи вече изградения маршрут за осигуряване на общодостъпна среда в гр. Главиница и се осигури поддръжка на вече изградените съоръжения по маршрута. Новия маршрут да включва: училища и детски градини в които интегрирано се обучават деца с физически затруднения, постепенно осигуряване достъпност до спортни, развлекателни места и магазини.

В грижата за инвалидизираните лица и възрастните в общината ще се привличат и всички НПО, фирми и дарители, които проявяват интерес към проблемите им за осъществяване на партньорство или съвместна дейност.

Създаване на условия за деинституционализиране на социалните услуги чрез сключване на договори между общината и доставчици, отговарящи на критериите и стандартите за предоставянето им.

Опитът на страните от Западна Европа и САЩ при предоставяне на социални услуги показва, че държавата има ангажменти да осигури частично финансиране за дейностите по приоритетите си - национални програми за осигуряване на социална защита на уязвими групи от

обществото; местната власт съобразявайки се с конкретните потребности на жителите си определя своите приоритети и допълнително заделя средства за дофинансиране на определени социални услуги и възлага извършването им чрез конкурси на доставчици, като следи качеството на услугите чрез изработени единни критерии и стандарти и поддържа постоянна обратна връзка с ползвателите на социални услуги. Ежегодно голям брой НПО кандидатстват за договори с общините. Определената сума се разпределя между тях по поставени критерии - брой услуги, брой потребители, възраст, качество на услугите, отдалеченост, специфичност и т.н. Финансирането от държавата и общината е частично, доставчиците намират и допълнителни приходоизточници и в зависимост от начина, по който управляват средствата за реализиране на целите, някои успяват да се наложат на пазара на социалните услуги, а други постепенно отпадат и фалират.

България сега навлиза в етап на децентрализация и деинституционализация на социалните услуги. Все още е малък броя на регистрираните НПО, които ги предоставят. Ролята на Дирекция "Социално подпомагане" и общината е да запознае заинтересованите НПО със законовата рамка и приоритетите в стратегията за развитие на социалните услуги в местната общност, за да се създадат благоприятни условия за развитие на мрежа от доставчици на социални услуги.

Община Главиница като една водеща в иновациите община в национален мащаб, трябва да следва стратегическите си приоритети и визия за развитие на социалните услуги, постепенно да разширява спектъра им, да търси партньори за финансиране разкриването на нови социални заведения, да мотивира инициативността на неправителствения сектор за извършване на съвместни дейности по предоставяне на качествени социални услуги.

IV. Цел, подцели, задачи и действия за реализиране на целите

1. Основна цел на стратегията:

Приоритетно развитие на социалните услуги в общността, насочени към преодоляване на социалната изолация и подобряване качеството на живот на жителите на Община Главиница.

2. Подцели:

1. Предоставяне на дневни форми на социални услуги за деца със затруднения и специфични образователни потребности.

2. Предоставяне на социални услуги за възрастни чрез Домашен социален патронаж, дневен център за стари хора.
 3. Защитено жилище за хора с уврежания.
 4. Разширяване обхвата на Домашния социален патронаж и предлагане на нови услуги за подобряване качеството на живот на възрастните.
- Създаване на мрежа от маршрути за разнасяне на храна приготвена от ДСП- Главиница и екипи от лица извършващи по графици социални услуги по домовете на потребителите от цялата община.
5. Разширяване на възможностите за социална интеграция на жителите на общината.
 6. Подготовка на лицата с увреждания за независим пълноценен живот.
 7. Осигуряване на равни възможности за включване на хората с увреждания в икономическите и други процеси при зачитане на техния индивидуален избор.
 8. Създаване на условия за развитие на социалните услуги в партньорство с неправителствените организации-доставчици на соц. услуги.
 9. Създаване на системи за контрол и оценка на дейностите по предоставяне на социални услуги.
 10. Премахване на социалната изолация на физически затруднените лица чрез изграждане на общодостъпна среда в общината.
 11. Привеждане на материалната база на заведенията за социални услуги, съобразно изискванията на стандартите за качество.

3. Задачи за реализиране на целите:

1. Разкриване на дневни форми на социално обслужване в общността:
 - Център за социална рехабилитация и интеграция на деца с физически затруднения;
 - Дневен център за възрастни в гр. Главиница;
 - Защитено жилище за хора с увреждания.
2. Разкриване на дом за стари хора на територията на община Главиница.
3. Създаване на план-програма за нова организация на дейността на кухнята на ДСП в гр. Главиница, която включва поетапно разширяване обхвата на обслужваните лица, чрез включване на нови населени места, разнообразие на възможностите за избор на храната и изработване на "пакети" от услуги в дома.

4. При значително нарастване броя на потребителите, завишаване на персонала на ДСП, след изчерпване на всички други възможности за съвместяване на дейности и включване на работещи по НП лица. Организиране на кухни-майки в села с по-голям брой потребители на услугата.
5. Извършване на необходимите действия за осигуряване на рехабилитационни услуги за лицата със затруднения в общината.
6. Създаване на социо-консултантски център за предоставяне на правни консултации, получаване на разностранна информация за възможностите за интеграция на лицата в риск, запознаване с вариантите за социализация и пълноценно включване в обществения живот.
7. Въвеждане на системи за контрол и мониторинг на изпълнението на стратегическата цел.

4. Действия за реализиране на задачите:

1. Изготвяне на предложение до МТСП-гр.София за разкриване на Център за социална рехабилитация и интеграция в гр. Главиница
 - Вземане на Решение на Общински съвет - Главиница за предоставяне на сграда и прилежащ терен за разкриване на центъра;
 - Изготвяне на идеен проект;
 - Изготвяне на мотивирано предложение до МТСП-София за необходимостта от разкриване с приложения – решение на Общински съвет, идеен проект, брой необходими групи, численост на персонала и описание на видовете социални услуги и дейности;
 - Кандидатстване пред Агенция за хората с увреждания за средства за извършване на ремонт на сградата;
 - Извършване на ремонта в съответствие с изискванията на финансиращия орган и комплекса услуги, предоставяни на дневния център за деца с интелектуални затруднения;
 - Кандидатстване с проекти пред възможни донори за оборудване на помещенията, създаване на кътове за игри и занимания;
 - Окомплектоване на персонала, който ще извършва дейността по групи и специалности;
 - Провеждане на кампания за набиране на деца и младежи, подходящи за ползватели на услугите в дневния център;
 - Откриване на дневния център.
2. Домашен социален патронаж гр. Главиница

- Обучение на персонала за подобряване качеството на обслужване и въвеждане на нови услуги за потребителите;
- Анкетирание на потенциални потребители в селата на общината, в които не се предоставя услугата в момента;
- Създаване на нови маршрути за разнасяне на храна в необхванатите населени места;
- Създаване на екипи за домашни социални услуги за селата по направления и графици;
- Въвеждане на допълнителни услуги по отношение приготвяната храна: диетично меню, диференцирано меню по цени и състав, както и доставка на храна в почивни дни;
- Извършване на съвместни мероприятия с неправителствени организации по повод честване на традиционни национални празници и рождени дни на потребителите на услугата ДСП;
- При необходимост-наличие на значителен брой потребители от някои населени места - е възможно в рамките на периода 2006-2009 г. разкриване на нови филиали;
- Увеличаване броя на лицата работещи по НП”От социални помощи към осигуряване на заетост” в частта социални дейности, като “домашни помощници”, работници кухня към ДСП и други, които се окажат необходими.

3. Създаване на Рехабилитационен център в гр. Главиница.
4. В рамките на Единния център за социални услуги да се създаде социо-консултантски център
 - Подбор на специалистите, които ще предоставят информация за правата и възможностите на лицата в риск;
 - Създаване на информационни “пакети” за консултации;
5. Общодостъпна среда в общината
 - Поддръжка и ремонт на съществуващите рампи и скосявания по изградения маршрут за общодостъпна среда;
 - Изграждане на нови маршрути включващи училища, детски градини, учреждения, магазини и заведения за обществено хранене;
 - Партньорство с НПО;
6. Инициране на работни срещи и мероприятия за набелязване на конкретни мерки за интегриране на възрастните, инвалидите, социално застрашените групи лица в общината.
7. Засилване на обществения контрол при предоставяне на социалните услуги в общината чрез Обществения съвет за социално подпомагане.
8. Изпълнение на общинската стратегия за закрила на детето.
9. Създаване на механизми за управление на качеството на социалните услуги и обратна връзка с потребителите.

10. Проучване на възможности за кандидатстване в програми с външно финансиране за социални услуги включващи ремонт, оборудване, специализиран транспорт, обучение на персонала и др.
11. Ежегодно включване в Националната програма “От социални помощи към осигуряване на заетост” в частта и за социални дейности.
12. Създаване на консултативен орган към общинска администрация за обсъждане на предложения за предоставяне на конкретни социални услуги. В него да членуват всички доставчици на социални услуги на територията и НПО извършващи социални функции.
13. Сключване на договори с доставчици на социални услуги, регистрирани в Агенция “Социално подпомагане” гр.София.

V. Рамка за реализиране политиката в социалната сфера

Стратегията за развитие на социалните услуги в Община Главиница е създадена на основание: Закон за социално подпомагане, Правилник за приложение на Закона за социално подпомагане, Закона за интеграция на хората с увреждания, Закон за закрила на детето, Правилник за прилагане на ЗЗД, Наредба за критериите и стандартите за социални услуги за деца и в изпълнение на Националната стратегия за детето 2004-2006 г. и Национална стратегия за равни възможности на хората с увреждания. Съобразена е с националните приоритети в социалната политика, Насоките за развитие на Община Главиница и потребностите на жителите на общината от социални услуги.

Местните структури на държавната власт в социалната сфера са Дирекция “Социално подпомагане” и Дирекция “Бюро по труда”.

Органите на местната власт, които вземат решенията за развитие са Общински съвет - Главиница, като законодателен орган и ръководството на Община Главиница - изпълнителна власт. Специфичната социална проблематика се разглежда и обсъжда в Постоянната комисия по здравеопазване и социално подпомагане към Общински съвет Главиница. Общественият контрол при осъществяване на социалното подпомагане се извършва от “Обществения съвет за социално подпомагане”. В структурата на общинска администрация по социалните проблеми работят: Зам.-кмет “Социални дейности”.

Мисията на общинската администрация е да координира, организира и управлява процесите по предоставяне на социални услуги. Да следи за тяхното качество и достъпност, да защитава интересите на социално неравнопоставените групи, като предлага на Общински съвет Главиница да се въведат облекчения при ползването на някои социални услуги и предоставянето на

еднократни помощи. Община Главиница работи в партньорство с донори, НПО и частни дарители, организира дейности за алтернативна заетост на деца и младежи, съфинансира проекти и планира дейности в полза на населението.

В бъдеще е необходимо да се разработват проекти за осигуряване на финансови средства за ремонт на сградите, в които ще се разкриват заведения за социални услуги, оборудване на помещенията и специализиран транспорт за трудно подвижни лица.

VI. Ресурси за финансиране

Държавата финансира социалните услуги по определен стандарт за издръжка на делегираните от държавата дейности, чрез общинския бюджет.

Домашният социален патронаж, обществените трепезарии, клубовете на пенсионери, инвалиди и др. са определени като местни дейности и се финансират от общински приходи.

С разпоредбата на чл.86 и 87 от Закона за местните данъци и такси е определено, че лицата, ползващи общински социални услуги, заплащат месечна такса в размер на съответстващата реална издръжка на едно лице, която включва месечните разходи за храна, постелен инвентар и облекло, перилни и хигиенни материали, транспортни разходи за разнасяне на храната и т.н. Размерът на таксите за общински социални услуги се определят с решение на Общински съвет – Главиница. Ежегодно в бюджета на общината се заделят средства за облекчение на таксите за Домашния социален патронаж, за социални погребения, за съфинансиране на социални проекти.

Неправителствени организации регистрирани в обществена полза имат право да извършват стопанска дейност, без да реализират печалба, като реинвестират приходите от нея за осъществяване на целите си.

Основен източник на финансови средства за оборудване, естетизиране на средата и обзавеждане са предприсъединителните фондове на ЕС и други донорски програми.

Съчетанието на всички изброени приходоизточници и добрият мениджмънт са гаранция за устойчивост на предвидените дейности в настоящата стратегия.

Заклучение

Настоящият стратегически документ за развитие на социалните услуги в Община Главиница е първата цялостна синтезирана идея за предоставяне на изброените социални услуги, подредени по приоритети и разположени в посочения времеви хоризонт. Без да има претенциите за изчерпателност и пълна всеобхватност тя е основана на доказани

потребности на общността и е основа за бъдещи дискусии и обсъждания на различни нива и от много целеви групи на потребители, за да се превърне в реалистична дългосрочна програма за развитие на социалните услуги чрез включване на всички страни имащи ангажименти или намерения да решават социални проблеми на жителите на общината.

Настоящата **Стратегия за развитие на социалните услуги в Община Главиница** е приета с Решение на Общински съвет-Главиница № 354 / 25.01.2007г.

VIII. Използвана терминология:

“увреждане” означава загуба или нарушаване на физиологическите и анатомични структури и на свързаните с тях физически, умствени или психически функции.

“хора с увреждания” се отнася до лица, при които вследствие на различни увреждания са нарушени физическите функции, умствените способности или душевното здраве по начин, отклоняващ се от типичния за дадената възраст и за период, надвишаващ 6 месеца, като вследствие на това е възпрепятствано участието им в живота на обществото.

“рехабилитация” се отнася до процеса, който позволява на хората с увреждания да постигнат и поддържат своите оптимални равнища на физически, сензорни, интелектуални, психологически и/или социални функции. По този начин процесът на рехабилитация създава предпоставки за човека с увреждане да промени живота си към по-голяма степен на независимост. Рехабилитацията може да включва социални, медицински и/или професионални елементи.

“социална интеграция” се разбира в два смисъла-като процес и като резултат. Социалната интеграция като процес представлява динамично цяло на съвместен живот, обучение и труд на хора с и без увреждания. Социалната интеграция като резултат означава активна вграденост на индивид или група хора с увреждания във всички сфери на общественения живот, при равен старт и при отсъствието на каквато и да било пряка и/или косвена дискриминация.

“закрила на детето” е система от законодателни, административни и други мерки за гарантиране правата на всяко дете.

“деца и ученици със специални образователни потребности” са деца и ученици със сензорни, с физически, с множество увреждания, с умствена изостаналост, с обучителни трудности, с езиково-говорни нарушения.